

Specificul relatiei profesor-elev-parinte

Prof. Aurel Neicu

Despre educatie se vorbeste mult in zilele noastre si multi factori sunt implicati in realizarea ei dar intre acestia familia ocupa locul de baza.

Rolul conducator in procesul de educatie il are fara indoiala scoala, dar in calitatea sa de cel mai apropiat colaborator al scolii, familia, trebuie sa o secondeze de aproape si sincer. Dialogul cu familia este unul din elementele indispensabile ale reusitei scolare.

Dintotdeauna scoala a colaborat cu parintii in diverse forme, dar astazi din punct de vedere a cerintelor sociale, apare mai mult ca niciodata necesitatea intaririi legaturii dintre scoala si familie.

Cunoasterea cerintelor specifice ale scolii, valorificarea muncii elevilor, urmarirea activitatii de invatare in modul familial, contribuie la imbunatatirea acestei legaturi si diminuand sursele de neintelegere, plaseaza parintii si elevii in relatii de incredere cu mediul scolar.

Scoala si familia sunt cei doi piloni de rezistenta ai educatiei, pentru a-si exercita cu succes rolul in viata copiilor, familiile trebuie incurajate prin actiuni sociale specifice, care favorizeaza derularea optima a relatiilor educationale.

Personalitatea profesorului este "izvorul si reglatorul" actului educativ iar scopul formal al educatiei nu este decat acela al formarii omului responsabil, a se conduce singur pe calea binelui, a adevarului, a dreptatii si a frumosului.

Pentru a deveni om cu adevarat, pentru a se cunoaste pe sine, elevul trebuie sa caute sa isi satisfaca trebuintele psihosociale specifice, cum sunt nevoia de identitate, de apartenenta la grup, de acceptare si apreciere din partea celorlalti, nevoia de statut si de participare.

Obiectivul principal al actiunii educative este formarea personalitatii elevului, care este urmarit atat in familie, cat si in scoala, astfel incat sarcinile scolare si ale familiei in materie de educatie si instructie se impletesc si se sprijina reciproc; astfel se impune tot mai mult implicarea cadrelor didactice in relatii de cooperare cu parintii copiilor.

Rolul profesorului nu se reduce doar la educatia de la catedra sai in clasa, ci presupune o activitate de acest gen in fiecare relatie cu elevii si familiile acestora, desfasurand o munca de dezvoltare, de conducere si de indrumare.

O relatie eficienta profesor-parinte presupune o ascultare activa, implicarea familiei in actiunile extrascolare ale copilului, cultivarea si practicarea tolerantei fata de un punct de vedere diferit.

Comunicarea cadrului didactic cu familia elevului se poate face prin:

- Activități de informare și consiliere a părinților
- Lectoratele cu părinții
- Adunări comune părinți-elevi
- Comunicarea prin poșta
- Comuniarea prin telefon

Cunoașterea elevilor și a grupurilor de elevi este una dintre principalele arii de conținut ale pregătirii tuturor cadrelor didactice, iar pentru realizarea acestui deziderat este nevoie de o colaborare strânsă între școală și familie. O preocupare permanentă în întâlnirile cu părinții este identificarea dificultăților pe care le întâmpină aceștia în comunicarea cu propriii copii, precum și prezentarea unor mijloace de optimizare a comunicării dintre aceștia. Astfel, colaborarea cu familia este așezată pe un fundament solid.

Directii de imbunatatire a relationarii eficiente profesori-parinti/ parinti-profesori

- Profesorul va informa pe părinți despre aspectele pozitive și negative din activitatea elevului la școală.
- Este recomandat ca mai întâi să fie prezentate unele aspecte pozitive, unele succese obținute la învățatura sau unele schimbări laudabile din comportamentul lui.
- Se va arăta apoi la care obiecte elevul întâmpină greutăți, ce greșeli se observă în comportarea lui și vor fi analizate cauzele acestora.
- Părinții vor fi informați despre posibilitățile de dezvoltare pe care le are copilul, despre aptitudinile și interesele pe care le manifestă în munca școlară și în cea extrascolară.
- E necesar ca părinții să aibă legătura cu școală, spre a se informa despre rezultatele muncii și despre comportarea lor la școală.

Pentru a exista o relație optimă și autentică între partenerii implicați în procesul instructiv-educativ este necesară asumarea responsabilității de fiecare persoană implicată în acest demers.

Nu se poate vorbi separat de aceste relații care se formează de-a lungul timpului petrecut în școală, proasta funcționare a unui tip de relație, pune în dificultate și celelalte relații.

Un alt aspect important al relațiilor care iau naștere în tot acest demers formativ este **relatia dintre elevi și profesori**.

Directii de imbunatatire a relationarii eficiente profesor-elev/ elev-parinte

- Relațiile dintre profesor și clasă se polarizează, în general în sentimente de simpatie, încredere reciprocă, sau, dimpotrivă, de antipatie, neîncredere și chiar ostilitate de cele mai multe ori. Sunt și cazuri când contactul spiritual dintre profesor și elev nu trece de zona indiferenței: clasă nu există pentru profesor și nici profesorul pentru clasă.

- Inițiativa trebuie să aparțină înșă profesorului, care ținând seama de legea esențială a relațiilor afective interumane potrivit căreia simpatia și bunavointa nasc simpatie și bunavointă, antipatia și ostilitatea trezesc sentimente de aceeași calitate, trebuie să conducă, să dirijeze aceste relații și să le structureze pe colaborare și cooperare reciprocă.
- Relația dintre profesor și elev trebuie să fie întemeiată pe faptul că profesorul are rolul de îndrumător, de coordonator al activității elevului și în care elevul poate să găsească la un moment dat mai mult decât un profesor, un om, o călăuză în drumul lui prin viață.
- De la profesor porneste totul: dacă acesta este agresiv sau încearcă să umilească copilul sau să îl incurce mai ales în prezența celor din jur, elevul va acționa ca atare, ori va răspunde violent, luând în batjocură cadrul didactic, ori se va retrage în sine, refuzând să mai comunice, dezvoltând astfel pe parcursul timpului blocaj emoțional.
- În relația cu profesorul, elevul are nevoie de aprecierea personalității sale în dezvoltare, de consolidarea stimei de sine, de răspuns afectiv din partea profesorului și a colegilor, nevoia de securitate pe termen îndelungat, precum și nevoia de apartenență la un grup și de acceptare din partea acestora.
- În stabilirea relației cu elevii, profesorul are ca misiune să îi unească pe elevi și să îi mobilizeze pentru a putea deveni un întreg.
- Încrederea elevilor în propriile forte și stima de sine pot fi obținute prin încurajarea fiecărei performanțe minore a fiecărui elev în parte, acest lucru ar trebui să însemne învățarea sistematizată și personalizată. Recompensa ar trebui să primeze în locul pedepsei.
- Raporturile dintre profesor și elev nu prezintă numai o latură intelectuală. Factorul afectiv are o importanță deosebită asupra randamentului intelectual al elevului.
- Crearea de bună dispoziție în clasă reprezintă o condiție necesară în evitarea eșecului școlar. Fiecare lecție este recomandat să se desfășoare într-un climat afectiv particular, securizant, dispoziția afectivă a elevilor fiind coordonată de cadrul didactic.

În concluzie, profesorul trebuie să stabilească o relație armonioasă de la început cu elevul pentru a nu-i afecta acestuia dezvoltarea psihică, afectivă și personală. Profesorul trebuie să creeze o relație care să-i permită elevului să prindă aripi în dezvoltarea lui.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI IAȘI
COLEGIUL NAȚIONAL
"STEPAN CEL MARE" - HARLAU

Str. Mihai Eminescu, nr. 5, Tel/Fax: +40232/720911, +40232/720800
web: <http://www.colegiulharlau.info> e-mail: exam_scelmare@yahoo.com
Nr. _____ / _____ 2013
